

По Сатурна иде планета *Уранъ* и тя толкова е надалечь отъ слънце-то, що-то едва за 84 години може да ся завръти около него веднажъ. Негова-та година иде 84 пъти по-голъма отъ нашенскъ-тъ. Ви отъ само-себе ся същате, че Господъ, кой-то всичко е нагласилъ мѫдро и съвръшено, не е оставилъ и тъкъ планетъ безъ мѣсячины: около Урана засега ся знае, че има 6 мѣсячины.

Слѣдъ Урана звѣздобойци-ти намиратъ другѫ единъ, коњъ-то наричатъ *Нептунъ*; нењъ сѫ открыли прѣди 24 години. За тъкъ планетъ мыслять да е най-крайня-та, и тя наистина е толкова надалечь отъ слънце-то, що-то едва за 160 години обыкаля веднажъ около него.

Ние вече рядомъ прѣглѣдахмы всички планеты, кои-то ся врътятъ около слънце-то; нѣ кога смыслимъ, че като наше-то слънце има безбройни слънца (зашо-то, както казахмы, всяка свѣтла неподвижна звѣзда е като едно слънце), па тия слънца ся намиратъ безкрайно на далечь едно отъ друго, то нѣма да го прѣкалимъ, ако кажемъ че и около тия слънца ще да има да обыкалятъ планеты, както обыкалятъ и около наше-то слънце. По небе-то има свѣтлы звѣзды — слънца — колко-то пѣсъкъ по море-то; смыслѣте ся сега, колко е великъ и всемогѫщъ Господъ Богъ, кой-то така мѫдро гы е създаль и устроилъ, и колко маленка трошица е наша-та земя наспротивъ цѣлый свѣтъ! А пакъ за чловѣка що да кажемъ, кога-то той не е нито колко-то едно зрѣнце пѣсъкъ наспротивъ цѣлый Божій свѣтъ?

Сега дай да поприкажемъ и за слънце-то.

Както казахмы, слънце-то е срѣда и огнище на